Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró
elsőfokú szolgálati bíróság
SZM.1/2024.

Az eljárás alá vont bíróval szemben a Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró szolgálati bíróság bírói tisztségből való felmentés indítványozása fegyelmi büntetést szabott ki, valamint elrendelte a bíró bírói tisztségből való felfüggesztését és teljes illetményének visszatartását a határozat meghozatalától, annak jogerőre emelkedéséig. A Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság az elsőfokú szolgálati bíróság határozatát helybenhagyta. A fegyelmi büntetést kiszabó határozat nem tartalmazott a mentesítés alkalmazásának lehetőségét kizáró rendelkezést. A köztársasági elnök az eljárást kezdeményező bírót bírói tisztségéből felmentette.

A volt bíró a másodfokú határozat meghozatala után két hónappal a fegyelmi büntetés hatálya alóli mentesítés iránti kérelmet nyújtott be a Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróságra. Másodlagosan azt kérte, hogy amennyiben amiatt kerülne sor a kérelme elutasítására, mert a mentesítéshez szükséges idő még nem telt el, akkor a szolgálati bíróság függessze fel az eljárást, amíg érdemben el lehet bírálni a mentesítés iránti kérelmet.

A Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróság határozatában a mentesítés és az eljárás felfüggesztése iránti kérelmet elutasította.

A szolgálati bíróságok ügyrendjének (továbbiakban: Ügyrend) 19. §-a szerint a fegyelmi büntetés hatálya alatt álló bírót – kérelmére – az elsőfokú szolgálati bíróság a jogkövetkezmények alól akkor mentesítheti, ha a fegyelmi büntetést kiszabó szolgálati bírósági határozat nem tartalmaz mentesítés alkalmazásának lehetőségét kizáró rendelkezést [Bjt. 124. § (2a) bekezdés], és annak az időnek a fele már eltelt, amely alatt a törvény szerint [Bjt. 126. § (1) bekezdés] a fegyelmi büntetés hatálya alatt áll.

A szolgálati bíróság vizsgálta, hogy a Bjt. 127. § (1) bekezdésében írt időtartam kógens jogszabályi rendelkezés, vagy attól el lehet-e térni. A mentesítés alapjogi forrása az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az emberi méltósághoz való jog. A büntetőjogban alkalmazható előzetes mentesítéssel kapcsolatban a Alkotmánybíróság kifejtette, hogy az kedvezményt jelent, mivel a törvényi mentesítési idő elteltét megelőzően lehetővé teszi a büntetés időtartamának lerövidítését, sőt akár kiiktatását.

A Bjt.-ben írt mentesítési idő szabályozásánál a jogalkotó nem tartotta indokoltnak a büntetőjogban szabályozott előzetes mentesítés alkalmazhatóságát. A Bjt.-ben a jogalkotó kizárólag az utólagos mentesítés alkalmazhatóságát szabályozta. Ebből következik, hogy ha a jogalkotó a Bjt. 127. § (1) bekezdésében írt – egyébként is kedvező – időtartamot le kívánta volna rövidíteni, akkor lehetősége lett volna a Bjt. rendszerében is az előzetes mentesítés intézményének szabályozására. Ennek hiányában viszont a Bjt. 127. § (1) bekezdése alapján a mentesítés iránti kérelemről döntő szolgálati bíróságnak nincs lehetősége arra, hogy a Bjt. 127. § (1) bekezdésben írt időtartamot méltányosságból lerövidítse.

Mindezekre figyelemmel a Bjt. 127. § (1) bekezdésében meghatározott objektív időtartamtól sem méltányosságból, sem egyéb okból eltérni nem lehet. Erre tekintette a szolgálati bíróság a mentesítés iránti kérelmet elutasította.

Az eljárás felfüggesztése iránti kérelmet a szolgálati bíróság azért utasította el, mert a Bjt. meghatározza azokat az eseteket, amikor a fegyelmi eljárás felfüggesztésére lehetőség van. Ezen túlmenően a Pp. 123.-127. §-ai tartalmaznak az eljárás felfüggesztésére vonatkozó okokat. Az idő előtt benyújtott mentesítés iránti kérelem nem tekinthető olyan kérelemnek, amely alapján akár a Bjt. akár a Pp. szabályai szerint a mentesítés iránti eljárás felfüggesztésére lehetősége lenne.

2024. július 11.